

Sikkerhed end for den aarlige Ydelse. Større Sikkerhed kan overhovedet ikke gives, fordi man ellers vil gaa de sekundære Pant-havere for nær. Men overhovedet vilde dette, at Finansministeren skulde kunne kræve Kapitalen betalt, være en Omstændig-hed, som ganske sikkert vilde være til Skade ved Prioritering af Gjendomme. Loven for-udsætter imidlertid, at Tiendeydere, der have modtaget Tiendelaan, ville kunne møde og faa Tilladelse af Finansministeren til at indbetale Restkapitalen, naar da ikke Forholdene særlig tale imod, at Kapitalen ind-betales. Som Regel vil dette jo ikke være Tilfældet; det vil kunne ske under stærkt opadgaende Kurser, og naar der melder sig et meget stort Antal Indbetalinger paa en Gang. I saa Fald vil det Indkøb, der føl-ger af Indbetalingerne, meget let kunne drive Kurserne yderligere i Vejret og paa-føre Staten et Tab, som ikke vil have nogen Nødvendighed for sig. I saadanne Tilfælde maatte man altsaa henvise de paagældende til at vente nogen Tid, inden de fik ind-betalt Restlaanet.

Med Hensyn til Vædringsforslag Nr. 5, der angaar 2det Stykke, skal jeg bemærke, at saaledes som jeg har opfattet Loven, vil den Redaktion, der her er foreslaaet, i og for sig være korrekt; bortset fra, at Vædringen jo udtrykkelig henviser til Vædringen under Nr. 3 og for saa vidt ikke ret vel kan vedtages, uden at man samtidig vedtager Nr. 3. 2det Stykke omtaler i 1ste Punktum udelukkende det Tilfælde, at Staten ejer den Tiende, der afløses. Holder man sig dette Tilfælde for Dje, er det ogsaa klart, at Meningen med Bestemmelsen er den, at Tiendeyderen ikke kan faa Tiende-laan, men har Valget imellem enten at ind-betale Afsløsningssummen kontant eller at lade Afsløsningssummen forblive indestaende i Gjendommen, thi der vilde ingen Mening være i, at Staten med den ene Haand gav et Tiendelaan og med den anden Haand tog Kapitalen tilbage i samme Øjeblik. Denne Forstaaelse af 1ste Punktum er utvivlsom, og dermed er ogsaa givet, hvorledes det 2det Punktum skal forstås, thi det begynder jo med: „Det samme gælder —“ osv. — „og ved Afsløsnung af de i § 7 omhandlede Tiender.“

Endelig er der det lille Vædrings-forslag under Nr. 6 tilbage. Jeg kan ikke se rettere end, at det er ganske overflødig. Det gaar ud paa, at der skal være en ud-trykkelig Bestemmelse om, at der ikke skal betales Gebyr for Udslettelse af disse Dokumenter. Da imidlertid Sportel-reglementet fastsætter, at Udslettelsesgebyret er Halvdelen af den Betaling, der er bestemt for Tinglæsning, og Forslaget udtrykkelig siger, at ved Tinglæsning er Betalingen Nul, bliver Betalingen for Udslettelsen lige-ledes Nul. — Hvad dernæst angaar De-klarationer om Tiendens Ophør efter § 5, 2det Stykke, er det jo en given Ting, at naar Tiendeplichtens Ophør skal konstateres, vil der i det mindste være Nødvendighed for, at de paagældende i deres Egenkab af Tiendeejere og Tiendeydere indgaa en Overenskomst, hvorved de deklarerer, at nu er Tiendeplichten ophørt. Men denne Overenskomst vil man overensstemmende med Reglen i § 13 forlange tinglæst, og det man anvender § 13, vil ogsaa § 14 om Fritagelse for Tinglæsningsgebyret komme til Anvendelse. — De af mig omtalte Vædringsforslag kan jeg saaledes ikke indse, ere nødvendige, og jeg kan saaledes henstille til den ærede Forslagsstiller, om han ikke finder Anledning til netop paa Grund af den særlige Stilling, Sagen har, at tage Vædringsforslagene tilbage. Jeg kan i alt Fald ikke anbefale dem.

**Finansministeren (Gstrup):** Jeg skal indskrænke mig til nogle faa Bemær-ninger alene vedkommende Lovens Betydning over for Finansministeriet. Jeg skal da først med Hensyn til de Vædringsforslag, der ere stillede til § 7, gøre opmærksom paa, at det er af meget stor Betydning, at man sikrer sig, at der i Virkeligheden bliver opsamlet et Vædringsfond, som kan være i Stand til, i alt Fald i det væsentlige, at afholde Ud-gifterne ved Præsternes Vædring, naar de 60 Aar ere forløbne, hvor Præstetienden vil være indløst igennem Betalingen af en Annuitet af 4 pCt. Det vil let ses, at ved det Vædringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for 7de Kreds (Djerre), bort-falder i § 7 enhver Bestemmelse om, hvad Præsterne, saavel de nuværende som de